Florin Pitea - Soiuri de peste

Yo, Carver. Da, omule. Da, McAllister, cin' să fie altcineva. Hă, da, mai ţii minte cînd făceai mişto de mine că McAllister e nume predestinat? E, unde crezi c-am ajuns? La bulău, pe bune dacă te mint. Nu la penitenciarul MacAllister din Mississippi, că-i cam departe, da' orişicît, la o secţie de poliţie, m-au săltat acu' cîteva ore şi mi-au citit drepturile alea multe, mi-au făcut pianul, toate porcăriile alelalte de care nu vrei să ştii, că m-au scanat mai rău ca pe giulgiul din Torino, şi pînă să mă bage-n tribunal în procedură de urgenţă... Da, ce te miri, la cum şi-au făcut legile aici după ce-au dat fundamentaliştii lovitura de stat, noţiunea de arest preventiv nu mai există, judecata e rapidă, pedepsele - chiar nu vrei să ştii, şi în ritmul ăsta cred că azi-mîine o să-nceapă să importe oameni, că altfel nu mai rămîn decît predicatori, gabori şi judecători în ţara asta.

Da, moşule, pînă să mă bage-n tribunal, băga-i-aş în... în fine, şi-au adus aminte de chestia cu dreptul la un telefon, şi te-am sunat. Ce avocat, care avocat? Carver, omule, vino-ţi în fire! Tu stai în atelier, la cioplit de bolovani, aşa, în bezna minţii, nu te mai uiţi la ştiri, nu mai vezi ce se întîmplă în lume? Ăştia din Republica Fundamentalistă a Crezului Mîntuirii au făcut ilegală profesia de avocat, cică Mîntuitorul n-a avut avocat, şi nici apostolii. Păi da' d'aia L-au răstignit, frăţie, d'aia, că n-a avut avocat. Un avocat bun l-ar fi lungit procesul pînă L-ar fi secat de bani, şi pe urmă L-ar fi lăsat să-L bată ăia-n cuie, după regula lui Attila Hunul: întîi jefuieşti, pe urmă dai foc.

A, nu-i cazul să-ţi faci griji cu telefonul, că dau de pe mobilul meu. N-aş vorbi de la vreun telefon de-al gaborilor, să stea ei cu urechea ciulită şi să-mi taie macaroana cînd mi-e lumea mai dragă. Telefonul meu, banu' meu, vorbesc cît vreau, şi mai dă-i în mă-sa.

Şi pentru ce crezi că m-au săltat? Hai, du-te d'aci cu faza cu drogurile, că mă enervezi şi-ţi trag vreo două. Nu, moşule, m-au arestat

pentru practici de divinaţie şi amestec în voinţa divină. Da, exact aşa. Poţi să stai şi o mie de ani, nu un minut, că tot n-o să ghiceşti ce vor ăştia să zică.

Futures. Da, am făcut o facultate pe tema asta, un master, un doctorat şi-un MBA, am făcut la studii de caz de mi-a ieşit pe nas, mi-am tras firmă, am dat clasă, i-am umplut de respect pînă şi pe orbitali, am fost pe coperta de la Newsweek, şi vorbesc de ediţia pe copaci morţi, nu aia electronică pe care şi-o permit sărăntocii, ce să mai vorbim, am ajuns cineva în domeniul ăsta, şi nişte mitocani cu ceafa roşie care vor neapărat să se joace de-a primii creştini mă bagă în tribunal pentru că-mi fac meseria.

Ei, omule, cum de la ce a plecat? Bulangiii ăştia tot nişte rasişti împuţiţi sînt. Eram la o întrunire internaţională cînd au dat lovitura de stat, şi pe motiv că era o ţară nouă pentru care nu primisem viză, nu mi-au dat dreptul să mai plec de-aici. Am fost în locul nepotrivit la momentul nepotrivit, şi am aşa o impresie că n-a ajutat deloc faptul că-s negru.

Mi-au zis tot felul de aiureli cînd m-au luat. Futures, la mintea lor, e un fel de a ghici viitorul, şi asta e un fel de vrăjitorie, iar nu mai ştiu care pasaj din Vechiul Testament zice că pe vrăjitori să nu-i laşi să trăiască. Şi dacă-s negru, sigur practic voodoo. Îţi vine să crezi că gunoaiele-astea albe care nu-s în stare să găsească Haiti pe hartă şi n-ar recunoaşte un houngan nici dacă i-ar muşca de fund m-au acuzat că practic voodoo? Iar faza cu Vechiul Testament e chiar trasă de păr, că doar tot acolo zice că să nu ucizi. Păi dacă-i aşa, îi laşi pe toţi să trăiască, fie ei vrăjitori sau agenţi pe piaţa derivativelor. Da' e şi normal că nemernicii ăştia albi citesc Biblia numai cum le convine lor, de-aia zic şi africanii că la început ei aveau pămîntul şi albii Biblia, iar acum ei au Biblia, iar albii pămîntul. E, dă-i în mă-sa de gabori, ce vrei să zică. Au spus să nu fiu supărat, c-o să-mi dea şi mie pămînt, doi metri pe unu.

Frate, pe moment, cînd a survenit secesiunea, mă aşteptam să fie aşa, un fel de glumă, cum a fost pe vremuri cu împăratul Americii. Sau, la nevoie, mă aşteptam la trupe antitero care să plouă din cer, din elicoptere, să le bage mitocanilor nişte lanterne-n ochi şi nişte gloanţe vidia unde nu străluceşte soarele. Da, Carver, numai că ai dracu' fundamentalişti au făcut mişcarea cu secesiunea imediat după ce au pus orbitalii interdicţia aia nasoală pe utilizarea spaţiului aerian. Aşa că pa elicoptere sau aviaţie militară în general, şi guvernul federal al Americii de Vest are oricum prea multe pe cap la ora asta, iar statul ăsta fundamentalist a rămas în picioare, 'r-ar mama lui a dracului, că şi-aşa-i cît un timbru. Mă rog, cît Luxemburg, Monaco şi Vatican laolaltă, ce să zic, foarte impresionant. Noroc că au interzis şi sporturile, altfel n-ar fi fost în stare să-şi facă un teren de fotbal mai ca lumea fără să anexeze teritorii de la vecini.

Ce să-ţi spun, omule, cum e viaţa prin zonă? E nasol să vii în vizită, şi n-ai vrea să trăieşti aici. Au interzis atîtea chestii că e mai simplu să-ţi fac o listă cu ce ai voie. E interzis să faci recensămînt, dar musai să te înscrii cu acte în regulă la o biserică. E interzis să practici jocuri de noroc, dar achitarea impozitelor e combinată cu o loterie naţională. Carver, omule, uneori cred că cineva i-a sistematizat harta viselor lui Jerry Falwell pe vremea cînd trăia şi pe urmă a proiectat chestia asta. Au afişe peste tot, şi te încurajează să-ţi plăteşti impozitele, reclame la radio, spoturi la televiziune, pînă şi pe pixuri şi brichete tot reclamă la plata impozitelor fac.

A, nu ţi-am spus. E singura chestie la care mai fac reclamă. Da, reclama e pentru ei un fel de înşelătorie, ceva care-ţi prezintă lucrurile altfel decît sînt, ceva care creează nesiguranţă. Ca urmare, publicitate mai primesc doar lucrurile sigure, moartea şi impozitele. Mă rog, impozitele, că moartea oricum o administrează ei cu sîrg.

Da, frate, şi reclamele-astea te duc la singurul canal tv pe care nu l-au interzis. Normal, nu l-au interzis fiindcă-i al lor. Să vezi ce-i acolo, frăţie, două'ş'patru cu şapte. E un fel de spectacol concurs, unde ba te freacă la icre cu nemurirea sufletului şi alte predici, ba defilează numere cîştigătoare, ba o anunţă pe Annie Preston din Goldwater că i-a pus Dumnezeu mîna-n cap pentru că şi-a plătit impozitele şi a făcut donaţii la biserica unde-i afiliată. Ce să-ţi zic? Un nenorocit de circ.

Mă rog, ei cu circul lor, eu cu-al meu. Doar nu-ţi închipui c-am pus pe picioare o firmă cu profituri anuale de milioane de OCU doar ca să am ce lăsa de izbelişte. Derivativele au ajuns un domeniu tare ciudat, şi pe cîte-un tătăiţă de-ăsta pensionat prin Florida îl mai apucă nostalgia cum şi-a făcut primul milion de dolari în cin'şpe minute pe la începutul secolului din swap-uri bine gîndite. Nu, omule, pe vremea aia chiar aveai ce să faci cu un milion de dolari, nu ca acum. Şi tot atunci, pe la începutul secolului, puteai să te joci cu derivativele pînă dădeai în bîlbîială, că nu venea nici tata să le impoziteze. Da, între timp s-au şmecherit guvernele, ba au pus taxe într-o ţară, ba în alta. Ce, gura lor să nu mănînce?

Prima dată a fost chiar amuzant. Le-au impozitat în America, pe vremea cînd încă mai era o singură Uniune. Pînă să termine Congresul de votat, firmele care speculau derivative se mutaseră deja cu actele şi sediul oficial care în Insulele Cayman, care în Mexic, care în Canada, mă rog, fiecare unde-a putut. Aşa, fraţi politicieni, luaţi şi impozitaţi dacă aveţi de unde, şi să ne mai căutaţi la anu' pentru fonduri de campanie electorală.

Pe urmă, încet-încet, s-a-mpuţit treaba, şi am avut de ales: sau ne mutam cu firmele în ţări de-alea unde nici n-au auzit de electricitate, sau ne camuflam prin alte mijloace. A fost unu' super-tare, Derek, care chiar asta a făcut, s-a mutat într-o zonă de-aia unde prindeau aligatori ca să aibă ce mînca la micul dejun, şi dacă vroiai curent electric trebuia să-ţi aduci generator de-acasă. Ce Congo, frăţie? Derek s-a mutat în Louisiana,

sau ceva care era Louisiana înainte să se întindă Golful Mexic în aşa hal încît nu se mai ştie unde se termină Mississippi.

Da, mă rog, treaba lui, eu n-am chef să mă mănînce ţînţarii. Am început faze cu softuri de criptare, că de la un punct încolo am ajuns să nu mai ştiu dacă era firmă de futures sau Agenţia Naţională de Securitate, pe bune, aveam mai mulţi matematicieni angajaţi decît economişti. Grosul pieţei de futures se mutase între timp în Taiwan. Au şi ăştia bubele lor. Loteriile sînt interzise acolo dinainte să ne fi născut noi, dar funcţionează loterii ilegale cu tradiţie, care anunţă numerele cîştigătoare sub formă de preţuri ale unor soiuri de peşte. Normal că guvernanţii-şi iau şpaga şi-nchid ochii. De dragul tradiţiei, au făcut aceeaşi chestie şi pentru piaţa derivativelor, nu pentru c-ar fi ilegală, ci fiindcă firmele care speculează în domeniul ăsta preferă de la un timp să stea în umbră.

Acu', ce să-ţi zic, omule, futures pot să fie şi o boală rea de tot, şi pe mine m-a prins boala asta aşa tare că nu mi-au mai trebuit medicamente. După ce ai pus semnătura pe un pachet de acţiuni, cu contract că pînă la data de îl cumperi de la firma cutare la preţul x, nici nu ştii cum îţi ţîţîie fundu' ce-o să se-ntîmple cu acţiunile-alea, sau ce mama zmeului sînt, şi dintr-o dată te interesează foarte tare fiecare mişcare din compania ale cărei acţiuni le-ai cumpărat spre revînzare, ca să poţi prevedea înaintea concurenţei dac-or să scadă sau or să crească, şi cum poţi specula asta. Divinaţie pe dracu'. Gunoaiele-astea albe care m-au arestat n-au nici o idee cu ce se mănîncă futures. Futures se bazează pe informare rapidă, nu pe divinaţie.

Carver, omule, dacă tot am ajuns în Republica asta guvernată de mitocani care n-au altă treabă decît să predice şi să impoziteze, am început să mă informez sistematic. M-a ajutat enorm unul, Alex Dickinson, care-i băgat în tot felul de afaceri, dat naibii cîte ştie ăsta. Okay, să zicem că numele nu-ţi spune nimic. Ia desfă niţel briceagul ăla cu care te scobeşti între dinţii ăia de negrotei din Mississippi, şi vezi ce scrie pe lamă.

Da, ştiu că e fractală şi că-i o lamă de Damasc, ştiu că o respecţi prea tare ca să te scobeşti cu ea în dinţi, ziceam şi eu, aşa. Ce scrie? Aha, e-un păianjen grăsunel şi scrie Spyderco. Şi bănuieşti cine are pachetul majoritar de acţiuni la Spyderco?...

Asta ar fi o chestie. Are şi o firmă de software, una de speculaţii pe piaţa artei, şi tot felul de alte afaceri despre care doar bănuiesc. Pentru un alb care nu face nimic toată ziua decît să tragă de fiare, se descurcă al naibii de bine. Mi-a pasat nişte programe care oficial nu există, chestii risipite sub formă de reziduuri nevinovate prin reţele, pe servere, programe-fantomă care trasează convorbiri telefonice, faxuri, teleconferinţe şi tot ce mai ai nevoie să ştii despre sănătatea firmei x sau y înaintea ălorlalţi de pe piaţa derivativelor. Eu îi mai dau un procentaj, Alex îmi mai dă cîte-un upgrade. Şi programele-alea sînt aşa deştepte că de multe ori le caut cu lumînarea pînă le găsesc, şi doar eu le-am implantat acolo unde sînt. Înainte mai era cum mai era, dar după ce am pus sistemul ăsta la punct afacerea cu futures a-nceput să zbîrnîie. Am ajuns să ştiu cine cumpără şi vinde ce cui la ce preţ înainte să ştie sigur ei, care discută tranzacţia.

Păi nu ţi-ai dat seama, omule? N-am plecat de-aici, din republica asta de buzunar, fiindcă partea cu spionajul e aproape legală. Sfinţii părinţi, sau cum şi-or mai fi zicînd guvernanţii săptămîna asta, oricum pun minicamere şi microfoane peste tot, că-i freacă la culme aşa, o curiozitate, cine face cu cine şi-n ce poziţii, cine ce-a zis, cine la ce s-a uitat. Pe cetăţeni îi încurajează să se spioneze unii pe alţii şi să se dea în gît, iar mulţi atît aşteaptă. Aşa că-mi văd şi eu de-ale mele, numai că la mine nu-i chiar spionaj, e informare.

Sau, mai bine zis, mi-am văzut pînă azi, cînd mi-au spart bulangiii ăştia uşa şi mi-au pus cătuşele la mîini pentru chestia cu divinaţia. Era unu' mai şmecher, în civil, care parcă-parcă avea o idee ce-i cu futures. Şi-am făcut şi eu pe prostu', chit că lista cu fluctuaţii futures îmi licărea chiar

atunci pe monitor în timp real, zic: Ce, dom'le, e o crimă să mă uit pe net la preţurile de peşte din Taiwan? La care ăla: Chiar veniţi cu pluta n-om fi nici noi. Toate soiurile de peşte la care afişează taiwanezii preţuri au dispărut de mult din oceanul planetar.

Okay, hai că trebuie să-nchid, frate. A venit Alex cu băieţii, au făcut un pic de curăţenie pe-aici, de-aia s-a auzit gălăgie cînd vorbeam, nu vrei să ştii cum arată secţia de poliţie acum. Trebuie să plec, omule, te-am pupat, pa.